



Skrite pasti zimske gorske idile

Varnost v gorah *Kako nepredvidljive so lahko zimske razmere – Niti najboljša oprema ni zagotovilo za varnost*

V nižinah ni še niti pošteno zadišalo po snegu, a so iz gorskega sveta že prihrumele novice o plazju, ki je na Turski gori zasul planinca. Kako nepredvidljive so lahko zimske razmere v hribih in da niti najboljša oprema ni zagotovilo za varnost, so člani **Planinske zveze Slovenije**, kot je že tradicionalno ob prehodu v ta letni čas, včeraj opozorili na terenski novinarski konferenci. Priredili so jo na Veliki Planini, na kateri opravi kamniška gorska reševalna služba kar 40 odstotkov intervencij.

SIMONA BANDUR

Prav tolikšen delež nezgodnih dogodkov na priljubljeni in razmeroma lahko dostopni planinski točki je še eden od dokazov za to, kako pomembne so izkušnje pri obiskovanju gora pozimi. Včeraj se je Velika Planina kazala v vsej svoji idili; pokrita s svežim snegom in izdatno obsijana s soncem je bila kot nalašč za fotografije, ki na družbenih omrežjih ustvarjajo varljive podobe o lahki dostopnosti gora. Toda tam se skrivajo pasti, na katere manj izkušeni obiskovalci hribov često niti ne pomislijo. Velika Planina je znana po tem, da jo hitro objame megla, zasnežena pokrajina je lahko povsem drugačna kot v kopnih razmerah, zaradi snega se lahko ustvarjajo opasti in pasti, markacije so pogosto pokrite ..., je našteval Matjaž Šerkezi, strokovni sodelavec **planinske zveze** in gorski reševalec.

Pred razprtim nahrbtnikom

Skupaj s kolegi iz **planinske zveze** je še enkrat spomnil, kakšna morata biti pozimi ustrezna obutev (zimski planinski čevlji z gamašami za zaščito) in obleka, ki ščiti pred mrazom in vetrom, ter razprl nahrbtnik. »Znanja ne črpamo le z YouTube in drugih sorodnih spletnih kanalov, ampak iz tiskanih vodnikov, ki vsebujejo preverjene informacije,« je dejal. Iz nahrbtnika je poleg vodnika pogledal zemljevid, ki se zdi v času vseh mogočih navigacij kot pripomoček iz nekih drugih časov, a je znova lahko najzanesljivejši vir informacij, kajti v gorskem svetu pogosto ni signala, hkrati pa se prav zaradi iskanja povezave in nizkih temperatur pametni telefoni hitro spraznijo.

V nahrbtniku spadajo še rezervna obleka, voda, prigrizek, naglavna svetilka, kompas pa tudi cepin in dereze. In ko so na nogah dereze, sodi v roke cepin, palice pa se preselijo v nahrbtnik; takoj ko je v roki cepin, so obvezne rokavice, je našteval gorski reševalec. Obvezni del tehnične opreme planinca pozimi je tudi plazovni trojček, ki je sestavljen iz žolne, sonde in aluminijaste lopate. V primeru sneženja velja osnovno pravilo, da naj prve tri dni po sneženju ne bi hodili v gore, da se

odeja stabilizira, treba pa je preveriti tudi snežni bilten in upoštevati lokalne razmere, kot sta plazovitost terena in stanje snežne odeje. »Pravilo treh dni se lahko v času globalnega segrevanja podaljša tudi na deset dni,« je povedal Šerkezi.

Le večja možnost preživetja

V zadnjih letih se opozorila **planinske zveze** in reševalcev sicer obrestujejo in so planinci vse bolj opremljeni, a to je lahko lažna varnost, je opozoril Miha Habbjan, podpredsednik **PZS** in **alpinistični** inštruktor. Opremo je namreč treba znati uporabljati, za to pa so nujne izkušnje ali za začetek vsaj obisk tečaja ali delavnice na to temo. Predvsem pa plazovni trojček ne varuje pred plazovi, ampak v primeru zasutja s snegom le poveča možnost preživetja. Statistika pri tem je zgovorna: največ možnosti imamo prvih 15 minut po zasutju, je dodal Šerkezi.

Plazovni trojček pa tudi plazovni nahrbtnik sta nujna dela opreme za turne smučarje; ta oblika smuke je zlasti v zadnjih letih zelo priljubljena, a prav tako pogosto navdihnjena z družbenimi omrežji, je dejal Luka Kovačič, vaditelj turnega smučanja in član slovenske reprezentance v turnem smučanju. Zato je treba za začetek obvladati alpsko smučanje, pravila gibanja v gorah in spet predvsem znati uporabljati opremo, kot je poudaril turni smučar, preden je po nedotaknjemem snegu naredil nekaj značilnih vijug. In spomnil na eno od pravil turnosmučarskega bontona, ki ga številni pohodniki ne poznajo: »špure« naj pešci s planinskimi čevlji ne uničujejo.

● Nekaj opozoril

- tri dni po sneženju v hribe ne hodimo
- izbiramo znane cilje
- v gore pozimi ne hodimo sami, o načrtih obvestimo domače
- pred turo preverimo opremo, delovanje plazovne žolne ...
- naučimo se hoje z derezami in pravilne rabe cepina
- v primeru nesreče vedno pokličemo na številko 112
- več dni spremljamo vremenske razmere ter podatke o snežnih razmerah



Kaj sodi v nahrbtnik?



Zimski obisk gora zaznamujejo nizke temperature, krajši dan, zaprte planinske kočice in posebne snežne razmere, opozarjajo na PZS. FOTOGRAFIJE SIMONA BANDUR



Trojček Miha Habjan, Matjaž Šerkezi in Luka Kovačič je med drugim predstavil uporabo plazovnega trojčka in druge opreme za varno obiskovanje gora pozimi.